

9 april 2011 Remco: (Spa's zijn heerlijk en nodig na een ruwe rit, met oksel zweet en kwijl) Wat een heerlijkheid, nog een nacht overnachten in Copan, we hebben het zo naar ons zin hier dat we ook vannacht nog een nachtje blijven. De eigenares balt haar vuisten en juicht, dat we er NOG een nacht blijven. Voor de laatste keer, ontbijten we bij de donkere Nederlander, we ontbijten weer lekker en maken haast om te vertrekken naar de hotsprings. Jawel vandaag een verwen dagje (weer, zoals iedere dag) lekker een beetje borrelen in heet water. De haast was voor niets geweest, de bus vertrekt pas om 09.30uur ipv 08.30uur wat wij dachten. Een uurtje niets doen kennen we niet, dus het uur wordt gevuld met kleine verplichte dingen op de computer. Wij hebben een mini busje gereserveerd om naar de hotsprings te gaan. We komen aan en denken als laatsten in te stappen, er zijn feitelijk nog 2 plaatsen en die zijn voor ons. We moeten schikken, want er passen nog wel 2 mensen in de bus, al opgevouwen zitten wij met zijn 3en achterin. Daar kan er nog wel 1 bij, dat is naast of tussen ons in. Komt niets van in, we gaan! Iedereen protesteert en wij het hardst, maar de chauffeur trekt aan het langste eind. Wij zitten dus met 4 man achterin en ze proppen er nog even 5 man in. Daar zitten we dan, opgevouwen als sardientjes in een blikje. Het is maar voor een uurtje! De weg is slecht, hobbelig en de schokdempers zijn nog veel slechter, we stuiteren alle kanten op. We worden langzaam getraind om niets te zeggen en maar te accepteren dat we zo vervoerd worden. Onze gedachten gaan wel naar een aantal mensen, die dus niet in deze bus moeten zitten, hihi. De uitzichten zijn mooi, dat kan niet missen als je net als ik, met je gezicht tegen het raam aan geplakt zit. Voor Ilja is het nog erger, aan de ene kant ben ik en aan de andere kant zit haar gezicht vast geplakt aan een oksel vol met een dikke bos haar die een week niet gewassen is. Gelukkig mogen we ons wassen in de natuurlijke spa's die heerlijk vers en warm zijn. We manoeuvreren ons om uit het busje te stappen, want we zijn op plaats van bestemming. Wij staan ergens, tussen bergen, dorpen en op de weg, we zien een klein bordje staan met, Spa's. Hier kan het toch niet zijn, zou het wel goed zijn, vragen we ons af. Ik veeg mijn wang af, van het kwijl wat op het raam wat terecht gekomen en Ilja spuugt wat haren uit haar mond en we volgen het bordje. Bij de entree moeten we meer betalen wat we dachten, maar we krijgen een rondleiding. Onze giegeltjes vallen open en we zien hoe deze mensen alles goed op orde hebben. Midden in de bossen de berg op is een oase met vele spa's en sauna's gebouwd. Wij hebben vele natuurlijke spa's gezien maar deze steekt echt met kop en schouders boven alles uit. Hoe hoger je bent hoe warmer de spa's zijn. Wij beginnen beneden en nemen een modder masker, klinkt heel luxe. Er staat een emmer met modder waarmee we ons kunnen insmeren, we smeren ons in en laten ons zakken in een spa van 37 graden. Na 15 minuten spoelen we de modder weg en klimmen verder de berg op. Het is erg rustig, dus je spullen neem je mee en leg je gewoon neer bij een spa. Er zijn nog maar 3 mensen, waarmee we de zelfde route doen, soms wisselen we van spa of voegen ons toe. Het water komt vanuit de vulkaan en komt als een waterval naar beneden, de waterval is 90 graden heet. De spa wordt op de een of andere manier gevuld en wordt de hele dag met vers water voorzien. Een natuurlijke manier om de spa's vol en warm te houden. Wij komen aan de praat met de man van het 3 tal gezelschap. Hij heeft veel van het leven gezien, runt een hotel in Manaqua en heeft een oog voor de vrouwtjes. We hebben zeker 30 minuten zitten praten over het leven, hij was er van overtuigd dat je om de 3 a 6 jaar moest ruilen van vrouw. Wij vertellen verbaasd en trots dat we al 21jaar bij elkaar zijn, dat is even schrikken he? Hij had er zijn mening over, aan zijn gezicht te zien was er misschien toch wel iets van, het kan dus toch een langere relatie. We kleden ons weer om (de foto's laten wel zien hoe mooi het daar is) en vragen ons af hoe we nu terug moeten. Er rijden geen bussen naar onze mening, we vragen het aan de kassa. We weten niet precies wat ze bedoelt en we

Copan vervolg

Geschreven door Remco & Ilja
dinsdag 19 april 2011 15:25 -

lopen naar de man die we net hebben ontmoet. Zij zijn met een eigen Jeep, gaan jullie terug naar Copan? vragen wij. Jawel maar eerst doen we lunchen voor het dorp, willen jullie meerijden? Nou als dat zou kunnen! Daar zitten we dan in een dikke nieuwe Jeep met lederen zetels, geen oksels in Ilja haar gezicht en geen geplak tegen een raam. De weg is net zo slecht, maar het verschil tussen een volgepropt busje of een 4 wheel drive is duidelijk te merken. We stoppen ergens in een dorp, waar een restaurant is die ons niet was opgevallen en nooit zou doen. Het leek een woonhuis, achter het huis was een gezellig terras waar ze zeker 50 mensen kunnen ontvangen. We krijgen het dagmenu, wat bestaat uit soep, kip, een grote kan lokaal vocht en hele lokale lekkernijen. Het is erg gezellig aan tafel en we nuttigen nog een kopje koffie en vragen de rekening. We hebben voor 10 dollar zitten eten met z'n vijven, dat is pas goedkoop. We nemen afscheid van mensen die we 3 uur geleden nog nooit hadden gezien. De avond wandelen we weer om wat te eten, we zoeken een restaurant en vinden een steakhouse. Wat een keuze uit gerechten en de bbq staat al aan, voor mij een groot stuk vlees en Ilja neemt een spies. Het is een gezellige dag geweest en het avondmaal is weer heerlijk.